

วิจัยในชั้นเรียน

ชื่อผลงานวิจัย	การเปรียบเทียบผลการสอนความน่าจะเป็นด้วยสื่อลูกเต๋า โรงเรียนตรังรังษยาภิ ปีการศึกษา 2558
ชื่อผู้วิจัย	นางอรรณณ คำจตุ
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน กลุ่มสาระคณิตศาสตร์
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2558
ประเภทงานวิจัย	ประเภทการเรียนรู้การสอน (ชั้นเรียน)

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนความน่าจะเป็นด้วยสื่อลูกเต๋า และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการสอนความน่าจะเป็นด้วยสื่อลูกเต๋า จำแนกตามผู้นิเทศ/ผู้ประเมิน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนตรังรังษยาภิ ในรายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานเรื่องความน่าจะเป็น จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบทดสอบเรื่องความน่าจะเป็น แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 2) แบบสอบถามประสิทธิภาพการใช้สื่อลูกเต๋าประกอบการสอน ความน่าจะเป็นโดยผู้เรียน 3) แบบประเมินประสิทธิภาพใช้สื่อลูกเต๋าประกอบการสอนความน่าจะเป็น โดยผู้นิเทศการสอน จำนวน 2 ท่าน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที่ใช้คือสถิติ t-test แบบอิสระ (Dependent t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การเปรียบเทียบผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนความน่าจะเป็นด้วยสื่อลูกเต๋า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 4.33 เป็น 6.78 (S.D. จาก 1.50 เป็น 1.64)
2. ประสิทธิภาพการใช้สื่อการสอนลูกเต๋าประกอบการสอนความน่าจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้นิเทศจำนวน 2 ท่าน พบว่า สื่อมีระดับคุณภาพดี ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.51 (S.D.=1.25)
3. ประสิทธิภาพการใช้สื่อการสอนลูกเต๋าประกอบการสอนความน่าจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้เรียนพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.64 (S.D.= 0.55)

